

NAPAČNO JE RAZUMEL

PETAČEV DANE JE BIL DEČEK KAKOR SE SPODOBI. PRIDEN IN POSLUŠEN DOMA IN V ŠOLI, NA SPLOŠNO VESEL IN ŽIVAHEN, NIKOLI PA PREVEČ RAZPOSAJEN.

IMEL PA JE NEKO ORGANIČNO NAPAKO. TEMU SEVEDA NI BIL SAM KRIV. V POSLEDNJIH DVEH LETIH JE NAMREČ POSTAL PRECEJ NAGLUŠEN, KAR JE BILA ŽALOSTNA POSLEDICA NEKE SLABO PRESTANE BOLEZNI. ZARADI TEGA SO IMELI STARŠI KAKOR TUDI UČITELJ Z MARLJIVIM FANTIČKOM ŠE VEČJE SOČUTJE.

NEKOČ MU JE PRAV TA NJEGOVA NAGLUŠNOST POVZROČILA ČUDNO NEPRIJETNOST, KI PA SE JE KONČALA Z BUČNIM SMEHOM. LE ČUJTE!

BIL JE VEČER VELIKE SOBOTE. — VSI PETAČEVI — RAZEN GOSPODARJA — SO SEDELI OKROG VELIKE MIZE. OČE PA JE STOJÉ REZAL IN DELIL VELIKONOČNI BLAGOSLOV.

VSAK JE DOBIL SVOJ DEL. KO JE BIL RAZDELJEN RUMENI KOLAČ, SE JE OČE Z VELIKIM NOŽEM LOTIL OGROMNE ŠUNKE. POSTARNA DELAVKA MRETA, SEDEČA POLEG DANETA, JE GLASNO CMOKNILA Z JEZIKOM, KAJTI ŠUNKA JE BILA MRETI VIŠEK ZEMSKIH DOBROT.

OČE PETAČ, KI JE TO DOBRO VEDEL, ODREŽE VELIK BRITAVS, HOTEČ NAJPREJ POSTREČI MRETI. — TODA — ALI JE PRERAHLO NABODEL, ALI JE BIL KOS RES IZREDNO TEŽAK, ŠUNKA, KI JE BILA NAMENJENA MRETI, ZDRKNE Z VILIC PREDČASNO IN LOPNE RAVNO NA DANETOV KROŽNIK.

OČE SE POMUZA IN VELI DANETU:

»DANE, DAJ MRETI ŠUNKO!«

ZDAJCI SE PA ZGODI NEKAJ NEZASLIŠANEGA.

TA, SICER VEDNO MIRNI IN UBOGLJIVI DANE VSTANE, SE RAZKORAJI IN NEKOLIKO ZAOBRNE, DVIGNE ROKO IN S TOLIKO MOČJO POČI UBOGO MRETO ČEZ PLEČA, DA SE KAR POKADI IZ NJENEGA ZAPRAŠENEGA JOPIČA.

VSI NAVZOČI NAPRAVIJO PRI TEJ PRIČI ČUDOVITE OBRAZE, NAJBOLJ SEVEDA PA MRETA.

»KAJ PA JE TO?« ZAGRMI OČE IN DANE MEDTEM ŽE PREJME SILOVITO KLOFUTO.

DEČEK GLASNO ZATULI:

»KAJ ME BIJETE, OČE?! SAJ SEM VAS UBOGAL, HUH...!«

»KAJ — ALI HOČEŠ SE ENO?« ZAROPOTA OČE VNOVIČ. »TOREJ TO SE PRAVI PO TVOJEM UBOGATI, DA TEPEŠ STARO REVO, KO TI REČEM, DA JI DAJ ŠUNKO!«

»JOJ O - OČE,« ZAJECLJA DANE, »JAZ — JAZ SEM RAZUMEL, DA STE MI VELELI: DAJ MRETI — BUNKO!«

VSE OMIZJE JE BUŠNILO V GLASEN SMEH. MRETA JE DANETU KAJPADA TAKOJ VSE ODPUSTILA. TUDI OČETU JE BILO ŽAL, DA GA JE UDARIL. ALI DANE JE NA KLOFUTO KAR PRI PRIČI POZABIL. BIL JE VES SREČEN, KO JE VIDEL, DA OČE SPET DOBRO MISLI O NJEM. S SMEHOM NA OBRAZU SO SI POSTALI NAENKRAT VSI SPET NAJBOLJŠI PRIJATELJI. I, KAJ PA SO HOTELI DRUGEGA, KO JE BILA PA VSE SKUPAJ SAMO — POMOTA, ŠUNKA PA TAKO DOBRA...

